

Akt paryski Konwencji berneńskiej o ochronie dzieł literackich i artystycznych Paryż.1971.07.24.

Dz.U.90.82.474 załącznik

**AKT PARYSKI KONWENCJI BERNEŃSKIEJ
O OCHRONIE DZIEŁ LITERACKICH I ARTYSTYCZNYCH**
sporządzony w Paryżu dnia 24 lipca 1971 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 24 lipca 1971 r. został sporządzony w Paryżu Akt paryski Konwencji berneńskiej o ochronie dzieł literackich i artystycznych z dnia 9 września 1886 r., uzupełnionej w Paryżu dnia 4 maja 1896 r., zrewidowanej w Berlinie dnia 13 listopada 1908 r., uzupełnionej w Bernie dnia 20 marca 1914 r., zrewidowanej w Rzymie dnia 2 czerwca 1928 r., w Brukseli dnia 26 czerwca 1948 r., w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r. oraz poprawionej dnia 2 października 1979 r.

Po zaznajomieniu się z powyższym aktem oświadczam, że:

- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do powyższego aktu, z wyłączeniem artykułów od 1 do 21 oraz załącznika,

- będzie on w wyżej wymienionym zakresie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 3 marca 1990 r.

(Tekst Aktu paryskiego zawiera załącznik do niniejszego numeru)

ZAŁĄCZNIK

**AKT PARYSKI KONWENCJI BERNEŃSKIEJ O OCHRONIE DZIEŁ LITERACKICH I
ARTYSTYCZNYCH**

sporządzony w Paryżu dnia 24 lipca 1971 r.

**KONWENCJA BERNEŃSKA O OCHRONIE DZIEŁ LITERACKICH I
ARTYSTYCZNYCH**

z dnia 9 września 1886 r. uzupełniona w Paryżu dnia 4 maja 1896 r., zrewidowana w Berlinie dnia 13 listopada 1908 r., uzupełniona w Bernie dnia 20 marca 1914 r., zrewidowana w Rzymie dnia 2 czerwca 1928 r., w Brukseli dnia 26 czerwca 1948 r., w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r. i w Paryżu dnia 24 lipca 1971 r. oraz poprawiona dnia 2 października 1979 r.

Państwa należące do Związku, w równym stopniu ożywione pragnieniem ochrony - w sposób możliwie najbardziej skuteczny i jednolity - praw autorów do ich dzieł literackich i artystycznych,

uznając doniosłe znaczenie prac konferencji rewizyjnej odbytej w Sztokholmie w 1967 r.,

postanowiły zrewidować akt przyjęty przez Konferencję sztokholmską, pozostawiając bez zmiany artykuły od 1 do 20 i od 22 do 26 tego aktu.

W następstwie tego, niżej podpisani pełnomocnicy, po przedstawieniu swych pełnomocnictw uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, uzgodnili, co następuje:

Artykuł 1

Państwa, do których ma zastosowanie niniejsza konwencja, tworzą Związek w celu ochrony praw autorów do ich dzieł literackich i artystycznych.

Artykuł 2

1. Określenie "dzieła literackie i artystyczne" obejmuje wszystkie dzieła literackie, naukowe i artystyczne, bez względu na sposób lub formę ich wyrażenia, takie jak książki, broszury i inne pisma; odczyty, przemówienia, kazania i inne dzieła tego rodzaju; dzieła dramatyczne lub dramatyczno-muzyczne; dzieła choreograficzne i pantomimy; dzieła muzyczne ze słowami lub bez słów; dzieła filmowe oraz zrównane z nimi dzieła wyrażane w podobny sposób jak film; dzieła rysunkowe, malarstwo, dzieła architektoniczne, rzeźby, dzieła rytownicze i litograficzne; dzieła fotograficzne oraz zrównane z nimi dzieła wyrażane w podobny sposób jak fotografia; dzieła sztuki użytkowej, ilustracje, mapy geograficzne, plany, szkice i dzieła plastyczne dotyczące geografii, topografii, architektury lub innych nauk.
2. Zastrzega się jednak, że ustawodawstwo państw należących do Związku może przewidywać, iż dzieła literackie i artystyczne bądź jedna lub kilka ich kategorii korzystają z ochrony tylko w wypadku, gdy zostały utrwalone w pewnej materialnej formie.
3. Bez uszczerbku dla praw autora dzieła oryginalnego, na równi z utworami oryginalnymi podlegają ochronie tłumaczenia, adaptacje, układy muzyczne i inne opracowania dzieła literackiego lub artystycznego.
4. Ustawodawstwu państw należących do Związku zastrzega się określenie, jakiej ochrony udziela się urzędowym tekstom aktów prawodawczych, administracyjnych lub sądowych oraz urzędowym tłumaczeniom tych tekstów.
5. Zbiory dzieł literackich lub artystycznych, takie jak encyklopedie i antologie, które ze względu na wybór lub układ treści stanowią twórczość intelektualną, podlegają ochronie jako takie, bez uszczerbku dla praw autorów każdego z dzieł stanowiących część składową tych zbiorów.
6. Wyżej wymienione dzieła korzystają z ochrony we wszystkich państwach należących do Związku. Ochrona ta jest wykonywana na rzecz autora i jego następców prawnych.
7. Ustawodawstwu państw należących do Związku zastrzega się ustalenie zakresu stosowania przepisów prawa dotyczących dzieł sztuki użytkowej oraz wzorów i modeli przemysłowych,

jak też warunków ochrony tych dzieł, wzorów i modeli, z uwzględnieniem artykułu 7 ustęp 4 niniejszej konwencji. Dla dzieł chronionych w państwach pochodzenia jedynie jako wzory i modele można żądać w innym państwie należącym do Związku tylko ochrony specjalnej, udzielanej w tym państwie wzorom i modelom; jeżeli jednak w tym państwie nie ma takiej specjalnej ochrony, dzieła te powinny być chronione jak dzieła artystyczne.

8. Ochrony, na podstawie niniejszej konwencji, nie stosuje się do wiadomości bieżących lub o różnych wydarzeniach mających charakter zwykły informacji prasowych.

Artykuł 2

bis

1. Ustawodawstwu państw należących do Związku zastrzega się możliwość częściowego lub całkowitego wyłączenia spod ochrony, przewidzianej w artykule poprzedzającym, przemówień politycznych i mów wygłaszanych na rozprawach sądowych.

2. Ustawodawstwu państw należących do Związku zastrzega się również możliwość stanowienia o warunkach, po których spełnieniu odczyty, przemówienia i inne dzieła tego rodzaju, wygłaszane publicznie, mogą być odtwarzane w prasie, radiu i telewizji, rozpowszechniane publicznie środkami przekazu przewodowego oraz mogą stanowić przedmiot rozpowszechniania publicznego, o którym mowa w artykule 11bis w ustępie 1 niniejszej konwencji, gdy jest to uzasadnione celem osiągnięcia informacji.

3. Jednakże wyłączne prawo opracowania zbioru dzieł wymienionych w poprzednich ustępach przysługuje autorowi.

Artykuł 3

1. Na podstawie niniejszej konwencji ochrona przysługuje:

a) autorom będącym obywatelami jednego z państw należących do Związku w odniesieniu do ich dzieł opublikowanych lub nie opublikowanych;

b) autorom nie będącym obywatelami jednego z państw należących do Związku w odniesieniu do dzieł opublikowanych po raz pierwszy w jednym z tych państw lub jednocześnie w państwie nie należącym do Związku i w państwie należącym do Związku.

2. Autorzy nie będący obywatelami jednego z państw należących do Związku, lecz mający stałe miejsce pobytu w jednym z tych państw, są zrównani, w rozumieniu niniejszej konwencji, z autorami będącymi obywatelami tego państwa.

3. Przez "dzieła opublikowane" należy rozumieć dzieła wydane za zgodą ich autorów, bez względu na sposób wytworzenia egzemplarzy, byle tylko forma udostępnienia tych ostatnich czyniła zadość racjonalnym potrzebom odbiorców, biorąc pod uwagę charakter dzieła. Nie stanowi publikacji wystawienie dzieła dramatycznego, dramatyczno-muzycznego lub filmowego, wykonanie dzieła muzycznego, publiczna recytacja dzieła literackiego, transmisja lub nadawanie drogą radiowo-telewizyjną dzieła literackiego lub artystycznego, wystawienie dzieła sztuki lub budowa dzieła architektonicznego.

4. Dzieło, które opublikowano w dwóch lub kilku państwach w ciągu trzydziestu dni od jego pierwszej publikacji, uważa się za opublikowane równocześnie w kilku państwach.

Artykuł 4

Ochrona na podstawie niniejszej konwencji, nawet gdy nie są spełnione warunki przewidziane w artykule 3, przysługuje:

a) autorom dzieł filmowych, których producent ma swoją siedzibę lub stałe miejsce pobytu w jednym z państw należących do Związku;

b) autorom dzieł architektonicznych zbudowanych w jednym z państw należących do Związku lub autorom dzieł sztuki graficznej i plastycznej, zespolonych z nieruchomością położoną w państwie należącym do Związku.

Artykuł 5

1. W odniesieniu do dzieł, co do których autorom przysługuje ochrona na podstawie niniejszej konwencji, autorzy w państwach należących do Związku, innych niż państwa pochodzenia dzieła, korzystają z praw, jakie odpowiednie ustawy przyznają aktualnie lub przyznają w przyszłości swoim obywatelom, jak też z praw specjalnie przyznanych przez niniejszą konwencję.

2. Korzystanie z tych praw i ich wykonywanie nie wymaga spełnienia żadnych formalności; korzystanie i wykonywanie tych praw nie jest uzależnione od istnienia ochrony w państwie pochodzenia dzieła. A zatem, poza postanowieniami niniejszej konwencji, zakres ochrony, jak też środki jej dochodzenia, zapewnione autorowi w celu ochrony jego praw, są normowane wyłącznie przez ustawodawstwo państwa, w którym żąda się ochrony.

3. Ochronę w państwie pochodzenia dzieła normuje ustawodawstwo państwowe. Jeżeli jednak autor nie jest obywatelem państwa pochodzenia dzieła, co do którego przysługuje mu ochrona na podstawie niniejszej konwencji, będzie on miał w tym państwie takie same prawa, jak autorzy będący jego obywatelami.

4. Za państwo pochodzenia uważa się:

a) w odniesieniu do dzieł opublikowanych po raz pierwszy w jednym z państw należących do Związku - to państwo; jeżeli chodzi o dzieła opublikowane równocześnie w kilku państwach należących do Związku, stosujących różne okresy trwania ochrony - to spośród nich, którego ustawodawstwo przyznaje najkrótszy czas ochrony;

b) w odniesieniu do dzieł opublikowanych równocześnie w państwie nie należącym do Związku i w państwie należącym do Związku - to ostatnie państwo;

c) w odniesieniu do dzieł nie opublikowanych lub dzieł opublikowanych po raz pierwszy w państwie nie należącym do Związku, bez równoczesnego opublikowania w kraju należącym do Związku - państwo należące do Związku, którego obywatelem jest autor; jednak:

i) jeżeli chodzi o dzieła filmowe, których producent ma siedzibę lub miejsce stałego pobytu w państwie należącym do Związku, państwem pochodzenia będzie to państwo, oraz

ii) jeżeli chodzi o dzieła architektury zbudowane w państwie należącym do Związku lub o dzieła sztuki graficznej i plastycznej, zespolone z nieruchomością położoną w państwie należącym do Związku, państwem pochodzenia będzie to państwo.

Artykuł 6

1. Jeżeli państwo nie należące do Związku nie chroni w dostateczny sposób dzieł autorów będących obywatelami jednego z państw należących do Związku, to ostatnie państwo może ograniczyć ochronę dzieł, których autorzy w chwili pierwszej publikacji tych dzieł są obywatelami tamtego państwa i nie mają miejsca stałego pobytu w jednym z państw należących do Związku. Jeżeli państwo, w którym dzieło zostało opublikowane po raz pierwszy, skorzysta z tej możliwości, inne państwa należące do Związku nie będą obowiązane

do udzielenia dziełom, wobec których zastosowano takie specjalne postępowanie, szerszej ochrony niż została im udzielona w państwie pierwszej publikacji.

2. Żadne ograniczenie ustanowione na podstawie ustępu poprzedniego nie przynosi uszczerbku prawom, które autor nabył w odniesieniu do dzieła opublikowanego w państwie należącym do Związku przed wprowadzeniem w życie tego ograniczenia.

3. Państwa należące do Związku, które na podstawie niniejszego artykułu ograniczą ochronę praw autorskich, zawiadomią o tym Dyrektora Generalnego Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (zwanego dalej "Dyrektorem Generalnym") oświadczeniem na piśmie, wymieniając w nim państwa, wobec których ochrona została ograniczona, jak również ograniczenia, którym podlegają prawa autorów będących obywatelami tych państw. Dyrektor Generalny zawiadomi o tym niezwłocznie wszystkie państwa należące do Związku.

Artykuł 6

bis

1. Niezależnie od praw majątkowych autora, a nawet po przeniesieniu tych praw, autor zachowuje prawo dochodzenia autorstwa dzieła oraz sprzeciwienia się wszelkiemu zniekształceniu, okaleczeniu lub innej zmianie albo wszelkiemu innemu działaniu na szkodę dzieła, które mogłyby przenieść ujmę jego czci lub dobremu imieniu.

2. Prawa przyznane autorowi na podstawie ustępu 1 pozostają w mocy po śmierci autora co najmniej do czasu wygaśnięcia praw majątkowych i są wykonywane przez osoby lub instytucje upoważnione do tego przez ustawodawstwo wewnętrzne państwa, w którym żąda się ochrony. Jednakże państwa, których ustawodawstwo obowiązujące w chwili ratyfikacji niniejszego aktu lub przystąpienia do niego nie zawiera przepisów zapewniających po śmierci autora ochronę wszystkich praw przyznanych mu na podstawie ustępu 1, mogą przewidzieć, że niektóre z tych praw nie zachowują mocy po śmierci autora.

3. Środki dochodzenia ochrony praw przyznanych w niniejszym artykule będą regulowane przez ustawodawstwo tego państwa, w którym żąda się ochrony.

Artykuł 7

1. Czas trwania ochrony przyznanej przez niniejszą konwencję obejmuje życie autora i pięćdziesiąt lat po jego śmierci.

2. Jednakże w odniesieniu do dzieł filmowych, państwa należące do Związku mogą przewidzieć, że okres trwania ochrony wygasa po upływie pięćdziesięciu lat od udostępnienia dzieła publiczności za zgodą autora, lub jeśli taka okoliczność w okresie pięćdziesięciu lat od ukończenia dzieła nie nastąpiła - po upływie pięćdziesięciu lat od ukończenia dzieła.

3. W odniesieniu do dzieł anonimowych lub pseudonimowych okres trwania ochrony udzielonej przez niniejszą konwencję wygasa po upływie pięćdziesięciu lat od legalnego udostępnienia dzieła publiczności. Jeżeli jednak pseudonim przyjęty przez autora nie pozostawia żadnej wątpliwości co do jego tożsamości, okres trwania ochrony jest taki, jaki przewiduje ustęp 1. Jeżeli autor dzieła anonimowego lub pseudonimowego ujawni swą tożsamość w wyżej wskazanym okresie, stosuje się taki okres ochrony, jaki przewiduje ustęp

1. Państwa należące do Związku nie są obowiązane do ochrony dzieł anonimowych lub pseudonimowych, których autor, jak można słusznie przypuszczać, od pięćdziesięciu lat nie żyje.

4. Ustawodawstwu państw należących do Związku zastrzega się możliwość regulowania czasu trwania ochrony dzieł fotograficznych i dzieł sztuki użytkowej, chronionych jako dzieła artystyczne; czas ten jednak nie może być krótszy od okresu dwudziestu pięciu lat, licząc od ukończenia takiego dzieła.

5. Okres trwania ochrony po śmierci autora oraz okresy przewidziane wyżej w ustępach 2, 3 i 4 zaczynają biec licząc od śmierci lub okoliczności, o której mowa w tych ustępach, z tym że

trwanie ich oblicza się dopiero od pierwszego stycznia roku następującego po śmierci lub wymienionej okoliczności.

6. Państwa należące do Związku mogą przyznać dłuższy czas trwania ochrony od przewidzianego w ustępach poprzednich.

7. Państwa należące do Związku, związane Aktem rzymskim niniejszej konwencji, które w chwili podpisania niniejszego aktu przyznają w swoim prawodawstwie czas trwania ochrony krótszy od przewidzianego w ustępach poprzednich, mogą utrzymać go przystępując do niniejszego aktu lub ratyfikując go.

8. W każdym wypadku okres trwania ochrony będzie regulowany przez prawo państwa, w którym żąda się ochrony; jeżeli jednak ustawodawstwo tego państwa nie stanowi inaczej, okres ten nie będzie dłuższy od okresu ustalonego w państwie pochodzenia dzieła.

Artykuł 7

bis

Postanowienia poprzedniego artykułu mają również zastosowanie, gdy prawo autorskie przysługuje wspólnie współautorom dzieła, z zastrzeżeniem, że okresy następujące po śmierci autora oblicza się począwszy od śmierci ostatniego pozostałego przy życiu współautora.

Artykuł 8

Autorzy dzieł literackich i artystycznych chronionych przez niniejszą konwencję korzystają, przez cały czas trwania ich praw w odniesieniu do dzieła oryginalnego, z wyłączonego prawa dokonania lub udzielania zezwolenia na dokonanie tłumaczenia ich dzieł.

Artykuł 9

1. Autorzy dzieł literackich i artystycznych chronionych przez niniejszą konwencję korzystają z wyłącznego prawa udzielania zezwolenia na reprodukcję tych dzieł, bez względu na sposób i na formę, w których miałyby ona nastąpić.

2. Ustawodawstwu państw należących do Związku zastrzega się możliwość zezwolenia na reprodukcję tych dzieł w pewnych szczególnych wypadkach, pod warunkiem że reprodukcja ta nie wyrządzi szkody normalnemu korzystaniu z dzieła ani nie przyniesie nieuzasadnionego uszczerbku prawowitym interesom autora.

3. W rozumieniu niniejszej konwencji wszelki zapis dźwiękowy lub wizualny uważa się za reprodukcję.

Artykuł 10

1. Dozwolone jest przetaczanie cytatów z dzieła już legalnie udostępnionego odbiorcom, pod warunkiem że jest to zgodne z przyjętymi zwyczajami i w stopniu uzasadnionym przez zamierzony cel, a także cytatów z artykułów, zamieszczonych w dziennikach i czasopismach, w formie przeglądów prasy.

2. Ustawodawstwo państw należących do Związku oraz porozumienia szczególne, istniejące lub zawarte w przyszłości między nimi stanowią o możliwości legalnego korzystania, w stopniu uzasadnionym przez zamierzony cel, z dzieł literackich lub artystycznych dla zilustrowania nauczania za pomocą środków publikacji, audycji radiowo-telewizyjnych, zapisów dźwiękowych lub wizualnych pod warunkiem, że takie korzystanie jest zgodne z przyjętym zwyczajem.

3. W razie cytowania i korzystania z dzieł w jeden ze sposobów, o którym mowa w poprzednich ustępach tego artykułu, należy podać źródło i nazwisko autora, jeżeli to nazwisko jest zamieszczone w źródle.

Artykuł 10

bis

1. Ustawodawstwu państw należących do Związku zastrzega się możliwość zezwolenia na odtwarzanie w prasie, radiu lub telewizji albo na publiczne rozpowszechnianie, za pomocą środków przekazu przewodowego, artykułów na aktualne tematy gospodarcze, polityczne lub religijne, opublikowanych w dziennikach lub czasopismach, bądź mających ten sam charakter, lecz nadawanych drogą radiowo-telewizyjną, jeżeli taka reprodukcja, takie nadanie lub transmisje nie są wyraźnie zastrzeżone. Zawsze jednak powinno być wyraźnie wskazane źródło; obowiązek ten powinien być usankcjonowany przez ustawodawstwo państwa, w którym żąda się ochrony.

2. Ustawodawstwu państw należących do Związku zastrzega się również określenie warunków, po których spełnieniu mogą być w sprawozdaniach z aktualnych wydarzeń reprodukowane albo udostępniane publicznie - w stopniu uzasadnionym celami informacyjnymi - za pomocą środków fotograficznych lub filmowych bądź drogą radiowo-telewizyjną lub za pomocą środków przekazu przewodowego dzieła literackiego lub artystycznego oglądane lub słyszane w toku wydarzeń.

Artykuł 11

1. Autorzy dzieł dramatycznych, dramatyczno-muzycznych i muzycznych korzystają z wyłącznego prawa udzielania zezwoleń na:

i) wystawianie i wykonywanie publiczne swych dzieł, łącznie z wystawianiem i wykonywaniem publicznym wszelkimi środkami lub metodami;

ii) publiczne rozpowszechnianie wszelkimi środkami wystawienia lub wykonania swych dzieł.

2. Te same prawa przyznaje się autorom dzieł dramatycznych lub dramatyczno-muzycznych przez cały okres trwania ich praw do dzieła oryginalnego w odniesieniu do tłumaczenia ich dzieł.

Artykuł 11

bis

1. Autorzy dzieł literackich i artystycznych korzystają z wyłącznego prawa udzielania zezwoleń na:

i) nadawanie swych utworów drogą radiowo-telewizyjną lub publiczne rozpowszechnianie tych dzieł wszelkimi środkami przekazu bezprzewodowego, służącymi do rozpowszechniania znaków, dźwiękowych lub obrazów;

ii) wszelkie publiczne rozpowszechnianie za pomocą środków przekazu przewodowego lub bezprzewodowego dzieł nadawanych drogą radiowo-telewizyjną, jeśli to rozpowszechnianie jest dokonywane przez inną organizację niż ta, która je nadała pierwotnie;

iii) publiczne rozpowszechnianie przez głośniki lub inne analogiczne aparaty do przenoszenia znaków, dźwięków lub obrazów dzieł nadawanych drogą radiowo-telewizyjną.

2. Ustanowienie warunków wykonywania praw przewidzianych wyżej w ustępie 1 należy do ustawodawstwa państw należących do Związku, lecz warunki te będą mieć moc obowiązującą ściśle ograniczoną tylko do państwa, które je ustanowiło. Nie mogą one w żadnym wypadku

naruszać praw osobistych autora ani przysługującego mu prawa otrzymania słusznego wynagrodzenia ustalonego, w braku umowy, przez właściwą władzę.

3. W braku odmiennych postanowień, zezwolenie udzielone zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu nie obejmuje zezwolenia na dokonanie zapisu dzieł nadawanych drogą radiowo-telewizyjną, za pomocą aparatów przeznaczonych do utrwalania dźwięków lub obrazów. Ustawodawstwu państw należących do Związku zastrzega się jednak uregulowanie sprawy krótkotrwałych zapisów dokonywanych przez instytucję radiofoniczną własnymi środkami i dla swych emisji. Ustawodawstwa te mogą zezwolić na przechowywanie tych zapisów w urzędowych archiwach ze względu na ich wyjątkowy charakter dokumentalny.

Artykuł 11

ter

1. Autorzy dzieł literackich korzystają z wyłącznego prawa do udzielania zezwolenia na:

i) publiczną recytację swych dzieł, łącznie z publiczną recytacją wszelkimi środkami lub metodami;

ii) publiczne rozpowszechnianie wszelkimi środkami recytacji swych dzieł.

2. Te same prawa przysługują autorom dzieł literackich w odniesieniu do tłumaczenia tych dzieł przez cały czas trwania ich praw do dzieła oryginalnego.

Artykuł 12

Autorzy dzieł literackich lub artystycznych korzystają z wyłącznego prawa do udzielania zezwoleń na adaptację, aranżację i inne przeróbki swych dzieł.

Artykuł 13

1. Każde państwo należące do Związku może w zakresie go dotyczącym - w odniesieniu do wyłącznego prawa autora dzieła muzycznego i autora słów, których zapis wraz z dziełem muzycznym został już przez tego ostatniego dozwolony - ustalić zastrzeżenia i warunki zezwalania na zapis dźwiękowy tego dzieła muzycznego, w odpowiednim wypadku wraz ze słowami; jednakże wszelkie tego rodzaju zastrzeżenia i warunki będą miały ściśle ograniczoną moc obowiązującą tylko w państwie, które je ustaliło, i w żadnym wypadku nie mogą naruszać przysługującego autorowi prawa otrzymania słusznego wynagrodzenia ustanowionego, w braku umowy, przez właściwą władzę.

2. Zapisy dzieł muzycznych, dokonane w jednym z państw należących do Związku zgodnie z artykułem 13 ustępem 3 Konwencji podpisanej w Rzymie dnia 2 czerwca 1928 r. i w Brukseli dnia 26 czerwca 1948 r., mogą być w tym kraju reprodukowane bez zgody autora dzieła muzycznego aż do upływu okresu dwóch lat od dnia, w którym ten kraj stanie się związany niniejszym aktem.

3. Zapisy dokonane na podstawie ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu, przywiezione bez zezwolenia zainteresowanych stron do państwa, w którym nie są legalne, mogą być tam skonfiskowane.

Artykuł 14

1. Autorzy dzieł literackich lub artystycznych mają wyłączne prawo udzielania zezwoleń na:

i) filmową adaptację i reprodukcję tych dzieł oraz wprowadzanie do obrotu dzieł w ten sposób adaptowanych lub reprodukowanych,

ii) wystawianie i wykonanie publiczne oraz publiczne rozpowszechnianie za pomocą środków przekazu przewodowego dzieł w ten sposób adaptowanych lub reprodukowanych.

2. Adaptacja we wszelkiej innej formie artystycznej utworów filmowych opartych na dziełach literackich lub artystycznych wymaga zezwolenia autorów dzieł oryginalnych, niezależnie od zezwolenia autorów dzieł filmowych.

3. Postanowienia artykułu 13 ustępu 1 nie mają zastosowania.

Artykuł 14

bis

1. Bez uszczerbku dla praw autora każdego dzieła, które mogłoby być adaptowane lub reprodukowane, dzieło filmowe podlega takiej ochronie jak dzieło oryginalne. Podmiot prawa autorskiego do dzieła filmowego korzysta z tych samych praw co autor dzieła oryginalnego, łącznie z prawami przewidzianymi w poprzednim artykule.

2. a) Określenie podmiotów prawa autorskiego do dzieła filmowego zastrzeżone jest ustawodawstwu państwa, w którym żąda się ochrony.

b) Jeżeli jednak ustawodawstwo państwa należące do Związku zalicza do tych podmiotów autorów, którzy wnieśli pewien wkład w realizację dzieła filmowego, autorzy ci, skoro zobowiązali się do wniesienia tego wkładu, nie mogą, w razie braku odmiennych lub szczególnych postanowień umownych, sprzeciwić się reprodukcji, wprowadzeniu do obrotu, publicznemu wystawieniu i wykonaniu, rozpowszechnianiu publicznemu za pomocą środków przekazu przewodowego, nadawaniu drogą radiowo-telewizyjną przez radio lub innemu rozpowszechnianiu publicznemu, zamieszczaniu tłumaczenia na filmach i dubbingowi tekstu dzieł filmowych w tym państwie.

c) Ustawodawstwo państwa należące do Związku, w którym twórca dzieła filmowego ma swą siedzibę lub stałe miejsce pobytu, stanowi, czy dla zastosowania litery b) niniejszego ustępu zobowiązanie, o którym wyżej mowa, powinno mieć formę umowy pisemnej lub równoważnego aktu pisemnego. Jednakże ustawodawstwu państwa należące do Związku, w którym żąda się ochrony, zastrzega się możliwość zdecydowania, że zobowiązanie to powinno mieć formę umowy pisemnej lub równoważnego aktu pisemnego. Państwa, które skorzystają z tej możliwości, powinny zawiadomić o tym, pisemnym oświadczeniem, Dyrektora Generalnego, który niezwłocznie poda je do wiadomości wszystkim innym państwom należącym do Związku.

d) Przez "odmienne lub szczególne postanowienia umowne" należy rozumieć wszelkie warunki ograniczające, które mogą być związane z wyżej wymienionym zobowiązaniem.

3. Jeżeli ustawodawstwo państwowe nie stanowi inaczej, postanowienia ustępu 2 litery b) niniejszego artykułu nie mają zastosowania ani do autorów scenariuszy, dialogów i dzieł muzycznych, opracowanych dla wytworzenia dzieła filmowego, ani do jego głównego twórcy. Jednakże państwa należące do Związku, których ustawodawstwo nie zawiera przepisów przewidujących stosownie wyżej wymienionego ustępu 2 litery b) do takiego twórcy, powinny zawiadomić o tym, pisemnym oświadczeniem, Dyrektora Generalnego, który niezwłocznie poda je do wiadomości wszystkim innym państwom należącym do Związku.

Artykuł 14

ter

1. Autor, a po jego śmierci osoby lub instytucje określone przez ustawodawstwo wewnętrzne, korzysta w odniesieniu do oryginalnych dzieł sztuki oraz oryginalnych rękopisów pisarzy i kompozytorów z niezbywalnego prawa do procentowego udziału w każdej sprzedaży dzieła po pierwszym jego zbyciu przez autora.

2. Ochrony przewidzianej w poprzednim ustępie można się domagać w państwach należących do Związku tylko w wypadku, gdy ustawodawstwo wewnętrzne państwa autora uznaje taką ochronę, i w takiej mierze, w jakiej pozwala na to ustawodawstwo państwa, w którym żąda się tej ochrony.

3. Tryb pobierania i wysokość udziału określa ustawodawstwo wewnętrzne każdego państwa.

Artykuł 15

1. Ażeby autorzy dzieł literackich i artystycznych chronionych przez niniejszą konwencję byli uważani, w razie braku dowodu przeciwnego, za autorów i w następstwie tego mogli przed sądami państw należących do Związku dochodzić swych praw przeciw naruszającym je, wystarczy, by ich nazwiska były umieszczone na dziele w przyjęty sposób. Ustęp niniejszy ma zastosowanie - nawet jeżeli nazwisko to jest pseudonimem - od chwili, gdy pseudonim przyjęty przez autora nie pozostawia żadnych wątpliwości co do jego tożsamości.

2. Za producenta dzieła filmowego przyjmuje się, w razie braku przeciwnego dowodu, osobę fizyczną lub prawną, której nazwisko lub nazwa jest umieszczona w przyjęty sposób na tym dziele.

3. W odniesieniu do dzieł anonimowych lub dzieł pseudonimowych innych niż te, o których mowa wyżej w ustępie 1, uważa się - w razie braku dowodu przeciwnego - że wydawca, którego nazwa jest umieszczona na dziele, reprezentuje autora; w tym charakterze ma on prawo do ochrony i dochodzenia praw autora. Postanowienie niniejszego ustępu stosuje się tylko do czasu ujawnienia przez autora swej tożsamości i udowodnienia swego autorstwa.

4. a) W odniesieniu do dzieł nie publikowanych, których autor jest nie znany, lecz co do których można zasadnie przypuszczać, że ich autor jest obywatelem jednego z państw należących do Związku, ustawodawstwu tego państwa zastrzega się możliwość wyznaczenia właściwej władzy, która reprezentuje tego autora oraz jest upoważniona do obrony i dochodzenia praw tego autora w państwach należących do Związku,

b) Państwa należące do Związku, które na podstawie tego postanowienia dokonają takiego wyznaczenia, zawiadomią o tym Dyrektora Generalnego pisemnym oświadczeniem, podając wszelkie informacje dotyczące władzy w ten sposób wyznaczonej. Dyrektor Generalny niezwłocznie poda to oświadczenie do wiadomości wszystkim innym państwom należącym do Związku.

Artykuł 16

1. Nielegalne egzemplarze dzieła podlegają konfiskacie w państwach należących do Związku, w których dzieło oryginalne korzysta z ochrony prawnej.

2. Postanowienie poprzedniego ustępu ma również zastosowanie do reprodukcji pochodzących z państwa, w którym dzieło nie korzysta lub przestało korzystać z ochrony.

3. Konfiskata następuje zgodnie z ustawodawstwem każdego państwa.

Artykuł 17

Przepisy niniejszej konwencji nie mogą w niczym naruszać przysługującego rządowi każdego państwa należącego do Związku prawa do zezwalania, nadzorowania lub zakazywania, za pomocą środków ustawodawczych lub wewnętrznego porządku publicznego,

rozpowszechniania, przedstawiania, wystawiania wszelkich dzieł, do których właściwa władza uznałaby za potrzebne zastosowanie tego prawa.

Artykuł 18

1. Niniejszą konwencję stosuje się do wszystkich dzieł, które w chwili jej wejścia w życie nie stały się jeszcze własnością publiczną państwa ich pochodzenia na skutek upływu okresu ochrony.
2. Gdy jednak dzieło na skutek upływu okresu ochrony, która była mu uprzednio przyznana, stało się własnością publiczną państwa, w którym żąda się ochrony, dzieło to nie będzie w tym państwie ponownie chronione.
3. Zasada ta będzie stosowana zgodnie z przepisami zamieszczonymi w specjalnych konwencjach istniejących lub zawieranych w tym celu w przyszłości między państwami należącymi do Związku. W przypadku braku tego rodzaju przepisów, kraje - każdy w zakresie, który go dotyczy - określą tryb stosowania tej zasady.
4. Postanowienia powyższe stosuje się również w razie nowych przystąpień do Związku oraz w razie przedłużenia okresu ochrony przez zastosowanie artykułu 7 lub przez odstąpienie od zastrzeżeń.

Artykuł 19

Postanowienia niniejszej Konwencji nie stają na przeszkodzie żądaniom szerszej ochrony, jeżeli wynika ona z ustawodawstwa państwa należącego do Związku.

Artykuł 20

Rządy państw należących do Związku zastrzegają sobie prawo zawierania między sobą porozumień szczególnych, jeżeli porozumienia te przyznawałyby autorom ochronę dalej idącą niż udzielona przez konwencję lub miałyby zawierać jeszcze inne postanowienia nie pozostające w sprzeczności z niniejszą konwencją. Postanowienia istniejących porozumień, odpowiadające powyższym warunkom, pozostają w mocy.

Artykuł 21

1. Postanowienia szczególne dotyczące państw rozwijających się są zamieszczone w załączniku.
2. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 28 ustępu 1 litery b), załącznik ten stanowi integralną część niniejszego aktu.

Artykuł 22

1. a) Związek ma Zgromadzenie złożone z państw należących do Związku, które przyjęły zobowiązania wynikające z artykułów od 22 do 26.

b) Rząd każdego państwa jest reprezentowany przez jednego delegata, któremu mogą towarzyszyć zastępcy, doradcy i eksperci.

c) Koszty każdej delegacji ponosi rząd, który ją wyznaczył.

2. a) Zgromadzenie:

i) rozpatruje wszystkie sprawy dotyczące utrzymania i rozwoju Związku oraz stosowania niniejszej konwencji;

ii) udziela Międzynarodowemu Biuru Własności Intelektualnej (zwanemu dalej "Międzynarodowym Biurem"), o którym mowa w Konwencji o ustanowieniu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (zwanej dalej "Organizacją"), wytycznych dotyczących przygotowania konferencji rewizyjnych, uwzględniających w należyty sposób uwagi państw należących do Związku, które nie przyjęły zobowiązań wynikających z artykułów od 22 do 26;

iii) bada i zatwierdza sprawozdania i działalność Dyrektora Generalnego Organizacji, dotyczące Związku, i udziela mu niezbędnych wskazówek w sprawach należących do właściwości Związku;

iv) wybiera członków Komitetu Wykonawczego Zgromadzenia;

v) bada i zatwierdza sprawozdania i działalność swego Komitetu Wykonawczego i udziela mu wskazówek;

vi) ustala program, uchwała trzyletni budżet Związku i zatwierdza jego końcowe rozliczenia;

vii) uchwała regulamin finansowy Związku;

viii) powołuje komitety ekspertów i grupy robocze, jakie uzna za konieczne dla działania Związku;

ix) określa, które państwa nie będące członkami Związku oraz które organizacje międzyrządowe i międzynarodowe organizacje pozarządowe mogą być dopuszczone do udziału w jego posiedzeniach w charakterze obserwatorów;

x) uchwała zmiany artykułów od 22 do 26;

xi) podejmuje wszelkie inne odpowiednie działania dla osiągnięcia celów Związku;

xii) wykonuje wszelkie inne zadania wynikające z niniejszej konwencji;

xiii) wykonuje uprawnienia powierzone mu przez Konwencję o ustanowieniu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej, jeżeli je przyjmie.

b) W sprawach interesujących również inne Związki administrowane przez Organizację, Zgromadzenie podejmuje uchwały po zaznajomieniu się z opinią Komitetu Koordynacyjnego Organizacji.

3. a) Każde państwo członek Zgromadzenia dysponuje jednym głosem.

b) Quorum stanowi połowa państw członków Zgromadzenia.

c) Niezależnie od postanowień litery b), jeżeli liczba państw reprezentowanych na sesji jest mniejsza od połowy, lecz równa lub większa od jednej trzeciej państw członków Zgromadzenia, Zgromadzenie może podejmować uchwały, które - z wyjątkiem uchwał dotyczących jego procedury - stają się wykonalne dopiero po spełnieniu niżej wymienionych warunków. Międzynarodowe Biuro zawiadamia o tych uchwałach państwa członków Zgromadzenia, które nie były reprezentowane, z prośbą o oddanie na piśmie - w terminie

trzech miesięcy, licząc od daty tego zawiadomienia - swego głosu, lub zawiadomienie o wstrzymaniu się od głosowania. Jeżeli po upływie tego terminu liczba państw, które w ten sposób oddały swój głos lub wstrzymały się od głosowania, jest co najmniej równa liczbie państw, których brakowało do osiągnięcia quorum na sesji, uchwały te stają się wykonalne, jeżeli jednocześnie została osiągnięta wymagana większość.

d) Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 26 ustępu 2, uchwały Zgromadzenia są podejmowane większością dwóch trzecich oddanych głosów.

e) Wstrzymanie się od głosowania nie jest uważane za oddanie głosu.

f) Delegat może reprezentować tylko jedno państwo i może głosować tylko w jego imieniu.

g) Państwa należące do Związku, które nie są członkami Zgromadzenia, są dopuszczane do udziału w jego posiedzeniach w charakterze obserwatorów.

4. a) Zgromadzenie zbiera się raz na trzy lata na sesję zwyczajną, którą zwołuje Dyrektor Generalny, i, poza wyjątkowymi wypadkami, w tym samym okresie i w tym samym miejscu, co Zgromadzenie Ogólne Organizacji.

b) Zgromadzenie zbiera się na sesję nadzwyczajną, którą zwołuje Dyrektor Generalny na wniosek Komitetu Wykonawczego lub na wniosek jednej czwartej państw członków Zgromadzenia.

5. Zgromadzenie uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 23

1. Zgromadzenie powołuje Komitet Wykonawczy.

2. a) Komitet Wykonawczy składa się z państw wybranych przez Zgromadzenie spośród państw będących jego członkami. Ponadto państwu, na którego terytorium Organizacja ma swoją siedzibę, przysługuje z urzędu, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 25 ustępu 7 litery b), jedno miejsce w Komitecie.

b) Rząd każdego państwa członka Komitetu Wykonawczego jest reprezentowany przez jednego delegata, któremu mogą towarzyszyć zastępcy, doradcy i eksperci.

c) Koszty każdej delegacji ponosi rząd, który ją wyznaczył.

3. Liczba państw członków Komitetu Wykonawczego odpowiada jednej czwartej liczby państw członków Zgromadzenia. Przy obliczaniu miejsc do obsadzenia nie bierze się pod uwagę reszty, która pozostaje po podzieleniu przez cztery.

4. Przy wyborze członków Komitetu Wykonawczego Zgromadzenie uwzględnia sprawiedliwy podział według kryteriów geograficznych oraz potrzebę zapewnienia udziału państwom będącym stronami porozumień szczególnych zawartych w powiązaniu ze Związkiem.

5. a) Członkowie Komitetu Wykonawczego pełnią swe funkcje od zamknięcia sesji Zgromadzenia, na której zostali wybrani, do końca następnej sesji zwyczajnej Zgromadzenia.

b) Członkowie Komitetu Wykonawczego mogą być ponownie wybrani w liczbie nie przekraczającej dwóch trzecich ich składu.

c) Zgromadzenie ustala tryb wyborów i ewentualnego ponownego wyboru członków Komitetu Wykonawczego.

6. a) Komitet Wykonawczy:

i) przygotowuje projekt porządku dziennego Zgromadzenia;

ii) przedstawia Zgromadzeniu wnioski dotyczące projektów programu i budżetu trzyletniego Związku, przygotowanych przez Dyrektora Generalnego;

iii) zatwierdza, w ramach programu i budżetu trzyletniego, programy i budżety roczne opracowane przez Dyrektora Generalnego;

iv) przedstawia Zgromadzeniu, z odpowiednimi wyjaśnieniami, okresowe sprawozdania Dyrektora Generalnego oraz roczne sprawozdania z kontroli rozliczeń;

v) podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu wykonania programu Związku przez Dyrektora Generalnego zgodnie z uchwałami Zgromadzenia z uwzględnieniem okoliczności, które wystąpiły między dwiema sesjami zwyczajnymi danego Zgromadzenia;

vi) wykonuje wszelkie inne zadania powierzone mu w ramach niniejszej konwencji.

b) W sprawach interesujących również inne Związki, administrowane przez Organizację, Komitet Wykonawczy podejmuje decyzję po zaznajomieniu się z opinią Komitetu Koordynacyjnego Organizacji.

7. a) Komitet Wykonawczy zbiera się raz w roku na sesję zwyczajną, zwoływaną przez Dyrektora Generalnego, w miarę możliwości w tym samym okresie i w tym samym miejscu co Komitet Koordynacyjny Organizacji.

b) Komitet Wykonawczy zbiera się na sesję nadzwyczajną, którą zwołuje Dyrektor Generalny bądź z własnej inicjatywy, bądź na wniosek przewodniczącego Komitetu lub jednej czwartej jego członków.

8. a) Każde państwo członek Komitetu Wykonawczego dysponuje jednym głosem.

b) Quorum stanowi połowa państw członków Komitetu Wykonawczego.

c) Uchwały są podejmowane zwykłą większością oddanych głosów.

d) Wstrzymanie się od głosowania nie jest uważane za oddanie głosu.

e) Jeden delegat może reprezentować tylko jedno państwo i może głosować tylko w jego imieniu.

9. Państwa należące do Związku, które nie są członkami Komitetu Wykonawczego, są dopuszczane do udziału w jego posiedzeniach w charakterze obserwatorów.

10. Komitet Wykonawczy uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 24

1. a) Prace administracyjne Związku są wykonywane przez Międzynarodowe Biuro, które jest sukcesorem Biura Związku połączonego z Biurem Związku powołanym przez Międzynarodową konwencję o ochronie własności przemysłowej.

b) Międzynarodowe Biuro wykonuje w szczególności czynności sekretariatu organów Związku.

c) Dyrektor Generalny organizacji jest najwyższym funkcjonariuszem Związku i reprezentuje Związek.

2. Międzynarodowe Biuro zbiera i publikuje informacje dotyczące ochrony praw autorskich. Każde państwo należące do Związku przekazuje Międzynarodowemu Biuru możliwie najszybciej teksty wszystkich nowych ustaw oraz teksty wszystkich aktów urzędowych, dotyczących ochrony praw autorskich.

3. Międzynarodowe Biuro wydaje miesięcznik.

4. Na żądanie każdego państwa należącego do Związku Międzynarodowe Biuro dostarcza mu informacji w sprawach dotyczących ochrony praw autorskich.

5. Międzynarodowe Biuro prowadzi badania i świadczy usługi mające na celu ułatwienie ochrony praw autorskich.

6. Dyrektor Generalny i wszyscy wyznaczeni przez niego członkowie personelu biorą udział, bez prawa głosowania, we wszystkich posiedzeniach zgromadzenia, Komitetu Wykonawczego oraz wszelkich innych komitetów ekspertów lub grup roboczych. Dyrektor Generalny lub wyznaczony przez niego członek personelu jest z urzędu sekretarzem tych organów.

7. a) Międzynarodowe Biuro, zgodnie z wytycznymi Zgromadzenia i we współpracy z Komitetem Wykonawczym, przygotowuje konferencje w sprawie rewizji innych postanowień konwencji niż postanowienia artykułów od 22 do 26.

b) Międzynarodowe Biuro może zasięgać opinii organizacji międzyrządowych oraz międzynarodowych organizacji pozarządowych co do przygotowania konferencji w sprawie rewizji.

c) Dyrektor Generalny i osoby wyznaczone przez niego biorą udział, bez prawa głosowania, w obradach tych konferencji.

8. Międzynarodowe Biuro wykonuje wszelkie inne powierzone mu zadania.

Artykuł 25

1. a) Budżet Związku.

b) Budżet Związku obejmuje dochody i wydatki własne Związku, jego wpłaty do budżetu wspólnych wydatków Związków, jak też, w odpowiednim wypadku, kwoty przekazane do dyspozycji budżetu Konferencji Organizacji.

c) Za wspólne wydatki Związków uważa się wydatki, które nie obciążają wyłącznie Związku, lecz także jeden lub więcej innych Związków administrowanych przez Organizację. Udział Związku w tych wspólnych wydatkach jest proporcjonalny do korzyści Związku z tytułu tych wydatków.

2. Budżet Związku jest uchwalony z uwzględnieniem wymogów jego koordynacji z budżetem innych Związków administrowanych przez Organizację.

3. Budżet Związku jest finansowany z następujących źródeł:

i) składek krajów należących do Związku;

ii) opłat i należności za usługi świadczone przez Międzynarodowe Biuro w imieniu Związku;

iii) dochodów ze sprzedaży publikacji Międzynarodowego Biura dotyczących Związku i honorariów autorskich związanych z tymi publikacjami;

iv) darów, zapisów i subwencji;

v) czynszów, odsetek i różnych innych dochodów.

4. a) W celu ustalenia wysokości składki do budżetu każde państwo należące do Związku jest zaliczone do jednej z klas i płaci swe składki roczne na podstawie liczby jednostek ustalonych następująco:

klasa I - 25

klasa II - 20

klasa III - 15

klasa IV - 10

klasa V - 5

klasa VI - 3

klasa VII - 1

b) Każde państwo, jeżeli nie uczyniło tego uprzednio, to w chwili złożenia swego dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia wskazuje klasę, do której chce być zaliczone. Może ono zmienić klasę. Jeżeli wybierze klasę niższą, powinno o tym zawiadomić Zgromadzenie podczas jednej z jego sesji zwyczajnych. Zmiana taka nabiera mocy od początku roku kalendarzowego następującego po tej sesji.

c) Składka roczna każdego państwa wynosi kwotę, której stosunek do łącznej sumy składek rocznych wszystkich krajów do budżetu Związku jest taki sam, jak stosunek między liczbą jednostek klasy, do której to państwo jest zaliczone, a całkowitą liczbą jednostek ogółu państw.

d) Składki są wymagalne pierwszego stycznia każdego roku.

e) Państwo zalegające z zapłatą swych składek nie może wykonywać swego prawa głosowania w żadnym z organów Związku, którego jest członkiem, jeżeli kwota jego zaległości jest równa lub wyższa od kwoty składek należnych od niego za dwa pełne ubiegłe lata. Jednak takie państwo może być uprawnione do wykonywania swego prawa głosowania w takim organie tak długo, jak długo organ ten uważa, że zwłoka nastąpiła wskutek wyjątkowych i nieuniknionych okoliczności.

f) W wypadku gdy budżet nie został uchwalony przed początkiem nowego roku finansowego, stosuje się budżet roku poprzedniego w trybie przewidzianym przez regulamin finansowy.

5. Wysokość opłat i należności za usługi świadczone przez Międzynarodowe Biuro na rzecz Związku ustala Dyrektor Generalny, który składa z tego sprawozdanie Zgromadzeniu i Komitetowi Wykonawczemu.

6. a) Związek posiada fundusz obrotowy, na który składają się jednorazowe wpłaty dokonywane przez każde państwo należące do Związku. Jeżeli fundusz stanie się niewystarczający, Zgromadzenie podejmuje uchwałę o jego zwiększeniu.

b) Wysokość początkowej wpłaty każdego państwa na wyżej wymieniony fundusz oraz udział tego państwa w jego zwiększeniu są proporcjonalne do składki tego państwa za rok, w którym został ustanowiony fundusz lub została podjęta uchwała o jego zwiększeniu.

c) Proporcje i tryb wpłaty ustala Zgromadzenie na wniosek Dyrektora Generalnego, po zasięgnięciu opinii Komitetu Koordynacyjnego Organizacji.

7. a) Umowa w sprawie siedziby, zawarta z państwem, na którego terytorium Organizacja ma swoją siedzibę, powinna przewidywać, że w razie gdy fundusz obrotowy jest niewystarczający, kraj ten udzieli zaliczek. Wysokość tych zaliczek i warunki, na jakich są one udzielone, powinny być w każdym wypadku przedmiotem odrębnych umów między danym państwem a Organizacją. Dopóki państwo to jest obowiązane do udzielania zaliczek, dopóty przysługuje mu z urzędu miejsce w Komitecie Wykonawczym.

b) Państwo wymienione pod literą a) i Organizacja mają prawo wypowiedzieć zobowiązanie do udzielania zaliczek w drodze pisemnej notyfikacji. Wypowiedzenie nabiera mocy po upływie trzech lat od końca roku, w którym zostało notyfikowane.

8. Kontrola rachunków przeprowadzana jest w trybie przewidzianym w regulaminie finansowym przez jeden lub kilka krajów należących do Związku albo przez Kontrolerów spoza Związku, wyznaczonych za ich zgodą przez Zgromadzenie.

Artykuł 26

1. Wnioski o zmianę artykułów 22, 23, 24, 25 i artykułu niniejszego mogą być składane przez każde państwo członka Zgromadzenia, przez Komitet Wykonawczy lub przez Dyrektora Generalnego. Te wnioski Dyrektor Generalny przekazuje państwom członkom Zgromadzenia co najmniej sześć miesięcy przed przedstawieniem ich Zgromadzeniu do rozpatrzenia.

2. Każdą zmianę artykułów wymienionych w ustępie 1 przyjmuje Zgromadzenie. Przyjęcie wymaga trzech czwartych oddanych głosów; jednak każda zmiana artykułu 22 i niniejszego ustępu wymaga czterech piątych oddanych głosów.

3. Każda zmiana artykułów wymienionych w ustępie 1 wchodzi w życie po upływie miesiąca od otrzymania przez Dyrektora Generalnego pisemnych notyfikacji o jej przyjęciu przez trzy czwarte państw będących członkami Zgromadzenia w chwili przyjęcia zmiany, dokonana zgodnie z odpowiednimi zasadami konstytucyjnymi tych państw. Każda zmiana wyżej wymienionych artykułów, przyjęta w ten sposób, wiąże wszystkie państwa, które są członkami Zgromadzenia w chwili wejścia w życie zmiany albo które staną się jego członkami później; jednak każda zmiana zwiększająca zobowiązania finansowe państw należących do Związku wiąże tylko te spośród nich, które Zawiadomiły o przyjęciu tej zmiany.

Artykuł 27

1. Niniejsza konwencja będzie poddawana rewizjom w celu wprowadzenia rozwiązań zmierzających do udoskonalenia systemu Związku.
2. W tym celu będą odbywały się konferencje delegatów państw należących do Związku, kolejno w każdym z nich.
3. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 26, mającego zastosowanie do zmiany artykułów od 22 do 26, wszelka rewizja niniejszego aktu, łącznie z załącznikiem, wymaga jednomyślności w oddaniu głosów.

Artykuł 28

1. a) Każde państwo należące do Związku, które podpisało niniejszy akt, może go ratyfikować, a jeżeli go nie podpisało, może do niego przystąpić. Dokumenty ratyfikacyjne lub przystąpienia składa się Dyrektorowi Generalnemu.

b) Każde z państw należące do Związku może w swym dokumencie ratyfikacyjnym lub przystąpienia oświadczyć, że jego ratyfikacja lub przystąpienie nie dotyczy artykułów od 1 do 21 i załącznika; jeżeli jednak kraj ten złożył już oświadczenie stosownie do artykułu VI ustępu 1) załącznika, może tylko oświadczać w tym dokumencie, że jego ratyfikacja lub przystąpienie nie dotyczy artykułów od 1 do 20.

c) Każde państwo należące do Związku, które zgodnie z literą b) wyłączyło skuteczność swej ratyfikacji lub swego przystąpienia w odniesieniu do postanowień wymienionych pod tą literą, może później, w dowolnym terminie, oświadczyć, że rozciąga skuteczność swej ratyfikacji lub swego przystąpienia na te postanowienia. Oświadczenie takie składa się Dyrektorowi Generalnemu.
2. a) Artykuły od 1 do 21 i załącznik wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od spełnienia się dwóch następujących warunków:
 - i) co najmniej pięć krajów należących do Związku ratyfikuje niniejszy akt lub do niego przystąpi bez złożenia oświadczenia w myśl ustępu 1 litery b),
 - ii) Francja, Hiszpania, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii przyjmą obowiązki wynikające z Powszechnej konwencji o prawie autorskim, zrewidowanej w Paryżu dnia 24 lipca 1971 r.
b) Wejście w życie, o którym mowa pod literą a), stosuje się do tych państw należących do Związku, które co najmniej trzy miesiące przed tym wejściem w życie złożyły dokumenty ratyfikacyjne lub przystąpienia nie zawierające oświadczenia w myśl ustępu 1 litery b).

c) W stosunku do wszystkich państw należących do Związku, do których nie ma zastosowania litera b), i które ratyfikowały niniejszy akt lub do niego przystąpiły bez złożenia oświadczenia w myśl ustępu 1 litery b), artykuły od 1 do 21 i załącznik wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym Dyrektor Generalny powiadomił o złożeniu wyżej wymienionego dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia, chyba że w złożonym dokumencie została wskazana data późniejsza. W tym ostatnim wypadku artykuły od 1 do 21 i załącznik wchodzi w życie w stosunku do tego państwa we wskazanym dniu.

d) Postanowienia liter od a) do c) nie naruszają stosowania artykułu VI załącznika.
3. W stosunku do każdego państwa należącego do Związku, które ratyfikuje niniejszy akt lub do niego przystąpi z oświadczeniem w myśl ustępu 1 litery b) lub bez takiego oświadczenia,

artykuły od 22 do 38 wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym Dyrektor Generalny powiadomił o złożeniu wyżej wymienionego dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia, chyba że w złożonym dokumencie została wskazana data późniejsza. W tym ostatnim wypadku artykuły od 22 do 38 wchodzi w życie w stosunku do tego państwa w dniu w ten sposób wskazanym.

Artykuł 29

1. Każde państwo nie należące do Związku może przystąpić do niniejszego aktu i stać się przez to stroną niniejszej konwencji i członkiem Związku. Dokumenty przystąpienia składa się Dyrektorowi Generalnemu.

2. a) Z zastrzeżeniem postanowienia litery b) niniejsza konwencja wejdzie w życie w stosunku do każdego państwa nie należącego do Związku po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym Dyrektor Generalny powiadomił o złożeniu jego dokumentu przystąpienia, chyba że w złożonym dokumencie wskazany został dzień późniejszy. W tym ostatnim wypadku konwencja wchodzi w życie w stosunku do tego państwa w dniu wskazanym w ten sposób.

b) Jeżeli wejście w życie przy zastosowaniu litery a) wyprzedza wejście w życie artykułów od 1 do 21 i załącznika przy zastosowaniu artykułu 28 ustępu 2 litery a), państwo to będzie w tym czasie związane artykułami od 1 do 20 Aktu brukselskiego niniejszej konwencji, które zastąpią artykuły od 1 do 21 i załącznik.

Artykuł 29

bis

Ratyfikacja niniejszego aktu lub przystąpienie do tego aktu przez państwo, które nie jest związane artykułami od 22 do 38 Aktu Sztokholmskiego niniejszej konwencji, ma znaczenie - jedynie w celu możliwości stosowania artykułu 14 ustępu 2 Konwencji o ustanowieniu Organizacji - ratyfikacji Aktu Sztokholmskiego lub przystąpienia do tego aktu z ograniczeniami przewidzianymi w artykule 28 w ustępie 1 pod literą b) i) tego aktu.

Artykuł 30

1. Z zastrzeżeniem wyjątków, o których mowa w ustępie 2 niniejszego artykułu, w artykule 28 w ustępie 1 pod literą b), w artykule 33 w ustępie 2) oraz w załączniku, ratyfikacja lub przystąpienie pociąga za sobą automatycznie przyjęcie wszystkich postanowień i dopuszczenie do wszystkich korzyści zastrzeżonych przez niniejszą konwencję.

2. a) Każde państwo należące do Związku, ratyfikując niniejszy akt lub przystępując do niego, może - z zastrzeżeniem artykułu V ustępu 2 załącznika - zachować korzyści wynikające z zastrzeżeń dokonanych poprzednio, pod warunkiem zgłoszenia ich w chwili składania swego dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia.

b) Każde państwo nie należące do Związku, przystępując do niniejszej konwencji - i z zastrzeżeniem artykułu V ustępu 2 załącznika - może oświadczyć, że pragnie przynajmniej tymczasowo zastąpić artykuł 8 niniejszego aktu, dotyczący prawa tłumaczenia, postanowieniami artykułu 5 Konwencji Związku z 1886 r., uzupełnionej w Paryżu w 1896 r., oczywiście tylko w zakresie dotyczącym tłumaczenia na język powszechnie używany w tym kraju. Z zastrzeżeniem artykułu I ustępu 6 litery b) załącznika, każde państwo ma możliwość zastosowania - w odniesieniu do prawa tłumaczenia dzieł, których państwo pochodzenia korzysta z takiego zastrzeżenia - ochrony odpowiadającej takiej, jakiej udziela to ostatnie państwo.

c) Każde państwo może w każdej chwili wycofać takie zastrzeżenie przez zawiadomienie o tym Dyrektora Generalnego.

Artykuł 31

1. Każde państwo może oświadczyć w swym dokumencie ratyfikacyjnym lub przystąpienia albo poinformować Dyrektora Generalnego w każdym późniejszym terminie, w drodze pisemnej notyfikacji, że niniejsza konwencja ma zastosowanie do całości lub części terytoriów, wymienionych w oświadczeniu lub notyfikacji, za których stosunki międzynarodowe to państwo jest odpowiedzialne.

2. Każde państwo, które złożyło takie oświadczenie lub dokonało takiej notyfikacji, może w każdej chwili zawiadomić Dyrektora Generalnego, że niniejsza konwencja przestaje być stosowana do całości lub części tych terytoriów.

3. a) Każde oświadczenie złożone na podstawie ustępu 1, włączone do dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia, nabiera mocy w tym samym dniu, co ratyfikacja lub przystąpienie, a każda notyfikacja dokonana na podstawie tego ustępu nabiera mocy po upływie trzech miesięcy od powiadomienia o niej przez Dyrektora Generalnego.

b) Każda notyfikacja dokonana na podstawie ustępu 2 nabiera mocy po upływie dwunastu miesięcy od przyjęcia jej przez Dyrektora Generalnego.

4. Niniejszego artykułu nie można interpretować w sposób, z którego wynikałoby uznanie lub milczące przejęcie przez którekolwiek z państw należących do Związku stanu faktycznego jakiegokolwiek terytorium, na które zostało rozciągnięte stosowanie niniejszej konwencji przez inne państwo należące do Związku na podstawie oświadczenia złożonego zgodnie z ustępem 1.

Artykuł 32

1. Niniejszy akt zastępuje w stosunkach między państwami należącymi do Związku - w zakresie, w którym ma zastosowanie - Konwencję Berneńską z dnia 9 września 1886 r. i następne akty jej rewizji. Akty obowiązujące poprzednio zachowują swe zastosowanie - w całości lub w zakresie, w którym niniejszy akt na podstawie zdania poprzedniego ich nie zastępuje - w stosunkach z państwami należącymi do Związku, które nie ratyfikują niniejszego aktu lub do niego nie przystępują.

2. Państwa nie należące do Związku, które staną się stronami niniejszego aktu, stosują go, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, wobec każdego państwa należącego do Związku, które nie jest związane tym aktem lub które jest wprawdzie nim związane, lecz złożyło oświadczenie przewidziane w artykule 28 w ustępie 1 pod literą b). Te państwa uznają, że państwo należące do Związku, o którym wyżej mowa, w swych stosunkach z nimi:

i) stosuje postanowienia najnowszego aktu, którym jest związane, i

ii) z zastrzeżeniem artykułu I ustępu 6 załącznika, ma możliwość zastosowania ochrony na poziomie przewidzianym przez niniejszy akt.

3. Każde państwo, które chce korzystać z którejkolwiek możliwości przewidzianej w załączniku, może stosować postanowienia załącznika dotyczące jednej lub więcej możliwości, z jakich chce korzystać w swych stosunkach z każdym innym państwem należącym do Związku i nie związanym niniejszym aktem, pod warunkiem że to ostatnie państwo zgodziło się na stosowanie tych postanowień.

Artykuł 33

1. Każdy spór między dwoma lub kilkoma państwami należącymi do Związku, dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji, który nie zostanie uregulowany w drodze rokowań, może być wniesiony przez którekolwiek państwo będące jego stroną do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości przez złożenie wniosku zgodnie ze Statutem Trybunału, chyba że państwa będące stronami sporu uzgodnią inny tryb jego uregulowania. Państwo wnoszące spór do Trybunału informuje o tym Międzynarodowe Biuro, które zawiadamia o tym inne państwa należące do Związku.
2. Każde państwo w chwili podpisania niniejszego aktu lub złożenia swego dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia może oświadczyć, że nie uważa się za związane postanowieniami ustępu 1. W sprawach dotyczących wszelkich sporów między takim państwem a każdym innym państwem należącym do Związku postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania.
3. Każde państwo, które złoży oświadczenie zgodnie z postanowieniami ustępu 2, może je w każdej chwili wycofać w drodze notyfikacji skierowanej do Dyrektora Generalnego.

Artykuł 34

1. Z zastrzeżeniem artykułu 29bis, żadne państwo, po wejściu w życie artykułów od 1 do 21 i załącznika, nie może przystąpić do wcześniejszych aktów niniejszej konwencji ani ich ratyfikować.
2. Po wejściu w życie artykułów od 1 do 21 i załącznika żaden kraj nie może złożyć oświadczenia na podstawie artykułu 5 Protokołu dotyczącego krajów rozwijających się, załączonego do Aktu Sztokholmskiego.

Artykuł 35

1. Niniejsza konwencja pozostaje w mocy na czas nieograniczony.
2. Każde państwo może wypowiedzieć niniejszy akt w drodze notyfikacji skierowanej do Dyrektora Generalnego. Wypowiedzenie to pociąga za sobą również wypowiedzenie wszystkich wcześniejszych aktów i ma moc tylko w odniesieniu do kraju, który go dokonał; konwencja zaś pozostaje w mocy i jest stosowana w odniesieniu do innych krajów należących do Związku.
3. Wypowiedzenie nabiera mocy po upływie jednego roku od dnia, w którym Dyrektor Generalny otrzymał notyfikację.
4. Państwo może skorzystać z możliwości wypowiedzenia przewidzianej w niniejszym artykule dopiero po upływie pięciu lat od dnia, w którym stało się członkiem Związku.

Artykuł 36

1. Każde państwo będące stroną niniejszej konwencji zobowiązuje się przedsięwziąć, zgodnie ze swą konstytucją, niezbędne środki w celu zapewnienia stosowania niniejszej konwencji.
2. Rozumie się, że państwo, w chwili przyjmowania zobowiązań wynikających z niniejszej konwencji, powinno być w stanie, zgodnie ze swym ustawodawstwem wewnętrznym, wprowadzić w życie jej postanowienia.

Artykuł 37

1. a) Niniejszy akt jest podpisany w jednym egzemplarzu w językach angielskim i francuskim, i, z zastrzeżeniem ustępu 2, złożony u Dyrektora Generalnego.
b) Dyrektor Generalny, po konsultacji z zainteresowanymi rządami, ustali oficjalne teksty w językach arabskim, hiszpańskim, niemieckim, portugalskim i włoskim oraz w innych językach, które może wskazać Zgromadzenie.
c) W razie sporu co do interpretacji różnych tekstów, tekst francuski będzie tekstem rozstrzygającym.

2. Niniejszy akt pozostaje otwarty do podpisu do dnia 31 stycznia 1972 r. Do tego czasu egzemplarz wymieniony w ustępie 1 pod literą a) będzie przechowywany przez rząd Republiki Francuskiej.
3. Dyrektor Generalny prześle po dwie uwierzytelnione kopie podpisanego tekstu niniejszego aktu rządowi wszystkich państw należących do Związku oraz rządowi każdego innego państwa na jego żądanie.
4. Dyrektor Generalny zarejestruje niniejszy akt w Sekretariacie Organizacji Narodów Zjednoczonych.
5. Dyrektor Generalny zawiadamia rządy wszystkich państw należących do Związku o podpisaniu, złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych lub przystąpienia i o oświadczeniach zawartych w tych dokumentach lub złożonych na podstawie artykułów: 28 ustępu 1 litery c), 30 ustępu 2 litery a) i b) oraz 33 ustępu 2) o wejściu w życie wszystkich postanowień niniejszego aktu, notyfikacjach o wypowiedzeniu i notyfikacjach dokonanych na podstawie artykułów: 30 ustępu 2 litery c), 31 ustępu 1 i 2, 33 ustępu 3 oraz 38 ustępu 1, jak też o notyfikacjach przewidzianych w załączniku.

Artykuł 38

1. Państwa należące do Związku, które nie ratyfikowały niniejszego aktu ani do niego nie przystąpiły i które nie są związane artykułami od 22 do 26 Aktu Sztokholmskiego, mogą do dnia 26 kwietnia 1975 r., jeżeli tego pragną, wykonywać prawa przewidziane w tych artykułach, jakby były nimi związane. Każde państwo, które pragnie wykonywać te prawa, składa w tym celu Dyrektorowi Generalnemu pisemną notyfikację, która nabiera mocy w dniu jej przyjęcia. Państwa te są uważane do wyżej wymienionego dnia za członków Zgromadzenia.
2. Dopóki wszystkie państwa należące do Związku nie staną się członkami Organizacji, dopóty Międzynarodowe Biuro Organizacji działa również jako Biuro Związku, a Dyrektor Generalny jako Dyrektor tego Biura.
3. Gdy wszystkie państwa należące do Związku staną się członkami Organizacji, prawa, zobowiązania i mienie Biura Związku przechodzą na rzecz Międzynarodowego Biura Organizacji.

Załącznik

Artykuł I

1. Każde Państwo uważane zgodnie z ustaloną praktyką Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych za państwo rozwijające się, które ratyfikuje lub przystąpi do niniejszego aktu, którego integralną część stanowi niniejszy załącznik, oraz które ze względu na swą sytuację gospodarczą i swe potrzeby społeczne i kulturalne nie sądzi, by mogło niezwłocznie wydać odpowiednie przepisy w celu zapewnienia ochrony wszystkich praw przewidzianych w niniejszym akcie, może w notyfikacji złożonej Dyrektorowi Generalnemu w chwili złożenia swego dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia albo, z zastrzeżeniem artykułu V ustępu 1 litery c), kiedykolwiek później oświadczyć, że chce korzystać z możliwości przewidzianych w artykule II lub w artykule III albo z obydwóch tych możliwości. Może ono, zamiast wyrażenia chęci korzystania z możliwości przewidzianych w artykule II, złożyć oświadczenie zgodnie z artykułem V ustępem 1 literą a).
2. a) Każde oświadczenie, złożone w myśl ustępu 1 i notyfikowane przed upływem okresu dziesięciu lat od wejścia w życie artykułów od 1 do 21 i niniejszego załącznika zgodnie z artykułem 28 ustępem 2, jest ważne aż do upływu tego okresu. Może ono być ponowione w całości lub w części na kolejne okresy dziesięcioletnie w drodze notyfikacji złożonej Dyrektorowi Generalnemu nie wcześniej niż piętnaście miesięcy i nie później niż trzy miesiące przed upływem bieżącego okresu dziesięcioletniego.

b) Każde oświadczenie, złożone w myśl ustępu 1 i notyfikowane po upływie okresu dziesięciu lat od wejścia w życie artykułów od 1 do 21 oraz niniejszego załącznika zgodnie z artykułem 28 ustępem 2, jest ważne do upływu biegnącego okresu dziesięcioletniego. Może ono być ponowione, tak jak to przewiduje drugie zdanie litery a).

3. Każde państwo należące do Związku, które przestało być uważane za kraj rozwijający się, o jakim mowa w ustępie 1, nie jest uprawnione do ponawiania swego oświadczenia przewidzianego w ustępie 2 i bez względu na to, czy wycofa oficjalnie swe oświadczenie, traci możliwość powoływania się na korzystanie z możliwości przewidzianych w ustępie 1 z upływem biegnącego okresu dziesięcioletniego bądź po upływie trzech lat od czasu, gdy przestało być uważane za państwo rozwijające się, z tym że powinien być stosowany termin, który upływa później.

4. Jeżeli w chwili ustania ważności oświadczenia złożonego w myśl ustępów 1 lub 2 istnieje zapas egzemplarzy wydanych na mocy licencji udzielonej na podstawie postanowień niniejszego załącznika, egzemplarze te mogą być nadal wprowadzane do obrotu aż do ich wyczerpania.

5. Każde państwo związane postanowieniami niniejszego aktu, które złożyło oświadczenie lub dokonało notyfikacji zgodnie z artykułem 31 ustępem 1 co do stosowania tego aktu na odrębnym terytorium, którego sytuacja może być uważana za analogiczną do sytuacji krajów, o jakich mowa w ustępie 1, może w odniesieniu do tego terytorium złożyć oświadczenie przewidziane w ustępie 1 i notyfikować jego ponowienie przewidziane w ustępie 2. W okresie ważności tego oświadczenia lub tej notyfikacji postanowienia niniejszego załącznika stosuje się do terytorium, w odniesieniu do którego to oświadczenie lub ta notyfikacja zostały złożone.

6. a) Fakt, że dane państwo zmierza korzystać z jednej z możliwości, o których mowa w ustępie 1, nie pozwala innemu państwu na udzielenie dziełom, których krajem pochodzenia jest pierwszy kraj, mniejszej ochrony niż obowiązane jest udzielić zgodnie z artykułami od 1 do 20.

b) W odniesieniu do dzieł, których państwo pochodzenia złożyło oświadczenie zgodnie z artykułem V ustępem 1 literą a), nie może być wykonywane prawo wzajemności, przewidziane w zdaniu drugim artykułu 30 w ustępie 2) pod literą b) aż do upływu terminu zastosowanego zgodnie z artykułem I ustępem 3.

Artykuł II

1. Każde państwo, które oświadczyło, że chce skorzystać z możliwości przewidzianych w niniejszym artykule, będzie uprawnione, w odniesieniu do dzieł publikowanych w formie drukowanej lub wszelkiej innej analogicznej formie reprodukcji, do zastąpienia wyłącznego prawa tłumaczenia przewidzianego w artykule 8 systemem niewyłącznych i niezbywalnych licencji, udzielonych przez właściwą władzę na niżej określonych warunkach i zgodnie z artykułem IV.

2. a) Jeżeli po upływie okresu trzech lat lub - ustalonego przez ustawodawstwo wewnętrzne danego państwa - dłuższego okresu od pierwszej publikacji dzieła nie zostało opublikowane przez podmiot prawa tłumaczenia lub za jego zezwoleniem tłumaczenie tego dzieła na język powszechnie używany w tym państwie, to, z zastrzeżeniem ustępu 3, każdy obywatel tego państwa może otrzymać licencję na dokonanie tłumaczenia dzieła na ten język i opublikować to tłumaczenie w formie drukowanej lub wszelkiej innej analogicznej formie reprodukcji.

b) Na podstawie niniejszego artykułu może być udzielona licencja także w wypadku, gdy wszystkie wydania tłumaczenia opublikowanego w wyżej wskazanym języku są wyczerpane.

3. a) W wypadku tłumaczeń na język nie będący językiem powszechnie używanym w jednym lub kilku państwach rozwiniętych, będących członkami Związku, trzyletni okres przewidziany w ustępie 2 pod literą a) zastępuje się okresem jednego roku.

b) Każde państwo, o którym mowa w ustępie 1, może na podstawie jednomyślnego porozumienia państw rozwiniętych, będących członkami Związku, w których jest powszechnie używany ten sam język, zastąpić - w razie tłumaczenia na ten język - okres trzyletni przewidziany w ustępie 2 pod literą a) okresem krótszym, ustalonym zgodnie z tym porozumieniem, ale nie krótszym niż jeden rok. Postanowienia zdania poprzedniego nie mają jednak zastosowania, jeżeli językiem, o który chodzi, jest język angielski, francuski lub hiszpański. Państwa, które zawarły tego rodzaju porozumienie, notyfikują to Dyrektorowi Generalnemu.

4. a) Żadna licencja przewidziana w niniejszym artykule nie może być udzielona przed upływem dodatkowego okresu sześciomiesięcznego, w razie gdy może być ona otrzymana po upływie trzech lat, i dziewięciomiesięcznego, w razie gdy może być otrzymana po upływie jednego roku.

i) licząc od dnia, w którym ubiegający się dokonał formalności przewidzianych w artykule IV w ustępie 1;

ii) albo gdy tożsamość lub adres podmiotu prawa tłumaczenia nie są znane, licząc od dnia, w którym ubiegający się, jak to przewiduje artykuł IV ustęp 2, wysłał kopie wniosku przedstawionego przez siebie władzy właściwej do udzielenia licencji.

b) Jeżeli w okresie sześciu lub dziewięciu miesięcy zostanie opublikowane przez podmiot prawa tłumaczenia lub za jego zezwoleniem tłumaczenie w języku, co do którego został przedstawiony wniosek, żadna licencja na podstawie niniejszego artykułu nie zostanie udzielona.

5. Licencje przewidziane w niniejszym artykule mogą być udzielane tylko ze względu na potrzeby szkoleniowe lub badawcze.

6. Jeżeli tłumaczenie dzieła opublikowane przez podmiot prawa tłumaczenia lub za jego zezwoleniem, ma cenę porównywalną ze stosowaną w danym państwie ceną analogicznych dzieł, każda licencja udzielona na podstawie niniejszego artykułu wygasa, jeżeli tłumaczenie zostało dokonane na ten sam język i jego istotna treść jest taka sama, jak tłumaczenia opublikowanego na podstawie licencji. Wszystkie egzemplarze już wyprodukowane przed wygaśnięciem licencji mogą być nadal wprowadzane do obrotu aż do ich wyczerpania.

7. Licencja na dokonanie i opublikowanie tłumaczenia tekstu oraz reprodukcję i opublikowanie ilustracji, jeśli chodzi o dzieła złożone głównie z ilustracji, może być udzielona tylko w wypadku spełnienia również warunków przewidzianych w artykule III.

8. Licencja na podstawie niniejszego artykułu nie może być udzielona, jeżeli autor wycofał z obrotu wszystkie egzemplarze swego dzieła.

9. a) Licencja na dokonanie tłumaczenia dzieła opublikowanego w formie drukowanej lub wszelkiej innej analogicznej formie reprodukcji może być również udzielona każdej instytucji radiowo-telewizyjnej mającej swą siedzibę w państwie, o którym mowa w ustępie 1, na wniosek przedstawiony przez tę instytucję właściwej władzy państwa, jeżeli tylko zostały spełnione następujące warunki:

i) tłumaczenie zostało dokonane na podstawie egzemplarza wyprodukowanego i nabytego zgodnie z ustawodawstwem danego państwa;

ii) tłumaczenie jest wykorzystywane tylko w audycjach mających na celu nauczanie lub rozpowszechnianie informacji o charakterze naukowym lub technicznym, przeznaczonych dla znawców określonej dziedziny;

iii) tłumaczenie jest używane wyłącznie w celach wymienionych w punkcie ii) w audycjach nadawanych legalnie i przeznaczonych dla odbiorców na terytorium tego państwa, łącznie z audycjami nadawanymi za pomocą zapisów dźwiękowych i wizualnych, wykonanych legalnie i wyłącznie dla nadania tych audycji;

iv) wszelkie wykorzystanie tłumaczenia nie ma charakteru dochodowego.

b) Zapisy dźwiękowe i wizualne tłumaczenia, wykonane przez instytucje radiowo-telewizyjne na mocy licencji udzielonej na podstawie niniejszego ustępu, mogą być wykorzystane w celach i na warunkach wyszczególnionych pod literą a) i za zgodą tej instytucji także przez każdą inną instytucję radiowo-telewizyjną mającą siedzibę w państwie, którego właściwa władza udzieliła tej licencji.

c) Pod warunkiem przestrzegania wszystkich kryteriów i warunków wyszczególnionych pod literą a), instytucji radiowo-telewizyjnej może być również udzielona licencja na tłumaczenie każdego tekstu zawartego w utrwaleniu dźwiękowo-wizualnym, wykonanym i opublikowanym wyłącznie w celu zaspokojenia potrzeb szkoleniowych.

d) Z zastrzeżeniem postanowień litery a) i litery c), do przyznania i wykonywania każdej licencji udzielonej na podstawie niniejszego ustępu mają zastosowanie postanowienia poprzednich ustępów.

Artykuł III

1. Każde państwo, które oświadczyło, że pragnie korzystać z możliwości przewidzianych w niniejszym artykule, będzie uprawnione do zastąpienia wyłącznego prawa reprodukcji, przewidzianego w artykule 9, przez system niewyłącznych i niezbywalnych licencji, udzielanych przez właściwą władzę na niżej określonych warunkach i zgodnie z artykułem IV.

2. a) W odniesieniu do dzieła, do którego stosuje się niniejszy artykuł na podstawie ustępu 7, i jeżeli po upływie:

i) okresu ustalonego w ustępie 3, liczonego od pierwszej publikacji określonego wydania takiego dzieła, lub

ii) dłuższego okresu ustalonego przez ustawodawstwo wewnętrzne państwa, o którym mowa w ustępie 1, i liczonego od tej samej daty, egzemplarze tego wydania nie zostały wprowadzone do obrotu w tym państwie dla zaspokojenia potrzeb szerokiego kręgu odbiorców bądź nauczania w szkołach i na uniwersytetach przed podmiot prawa reprodukcji lub za jego zezwoleniem po cenie porównywalnej z ceną stosowaną w tym państwie do analogicznych dzieł, każdy obywatel tego państwa może otrzymać licencję na reprodukcję i opublikowanie tego wydania, przy zastosowaniu tej lub niższej ceny, w celu zaspokojenia potrzeb nauczania w szkole i na uniwersytecie.

b) Na reprodukcję i opublikowanie wydania, które zostało wprowadzone do obrotu w sposób przewidziany pod literą a), w razie spełnienia warunków przewidzianych w niniejszym artykule i jeżeli po upływie odpowiedniego okresu przez sześć miesięcy nie było w sprzedaży dozwolonych egzemplarzy tego wydania, może być również udzielona licencja w celu zaspokojenia potrzeb bądź szerokiego kręgu odbiorców, bądź nauczania w szkołach i na uniwersytetach, przy zastosowaniu ceny żądanej w tym państwie za analogiczne dzieła.

3. Okres, na który powołuje się ustęp 2 litery a) punkt i) wynosi pięć lat. Jednakże:

i) gdy chodzi o dzieła z dziedziny nauk ścisłych i przyrodniczych oraz technologii - okres ten wynosi trzy lata;

ii) gdy chodzi o dzieła będące wytworem wyobraźni, takie jak powieść, poezja, dramat i muzyka oraz o książki z dziedziny sztuki - okres ten wynosi siedem lat.

4. a) W wypadkach, w których otrzymanie licencji jest możliwe po upływie okresu trzyletniego, licencja na podstawie niniejszego artykułu nie może być udzielona przed upływem sześciu miesięcy,

i) licząc od dnia spełnienia przez ubiegającego się formalności przewidzianych w artykule IV w ustępie 1;

ii) albo jeżeli tożsamość lub adres podmiotu prawa reprodukcji nie są znane, licząc od dnia, w którym ubiegający się, jak przewiduje artykuł IV ustęp 2 wysłał kopie wniosku przedstawionego przez siebie władzy właściwej do udzielenia licencji.

b) W innych wypadkach oraz jeżeli ma zastosowanie artykuł IV ustęp 2, licencja nie może być udzielona przed upływem trzech miesięcy od wysłania kopii wniosku.

c) Jeżeli w okresie sześciu lub trzech miesięcy, przewidzianym pod literą a) i literą b), nastąpiło wprowadzenie do obrotu, jak to przewiduje ustęp 2 litera a), żadna licencja na podstawie niniejszego artykułu nie zostanie udzielona.

d) Żadna licencja nie może być udzielona, jeżeli autor wycofał z obrotu wszystkie egzemplarze wydania, na którego reprodukcję i publikację wystąpiono o licencję.

5. Nie można na podstawie niniejszego artykułu udzielić licencji na reprodukcję i opublikowanie tłumaczenia dzieła w następujących wypadkach:

i) jeżeli tłumaczenie, o które chodzi, nie było publikowane przez podmiot prawa tłumaczenia lub za jego zezwoleniem;

ii) jeżeli tłumaczenie nie jest dokonywane na język powszechnie używany w państwie, w którym wystąpiono o licencję.

6. Jeżeli w państwie, o którym mowa w ustępie 1, egzemplarze wydania dzieła zostały wprowadzone do obrotu dla zaspokojenia potrzeb szerokiego kręgu odbiorców bądź nauczania w szkołach i na uniwersytetach przez podmiot prawa reprodukcji lub za jego zezwoleniem po cenie porównywalnej z ceną stosowaną w tym państwie do analogicznych dzieł, każda licencja udzielona na podstawie niniejszego artykułu wygasa, jeżeli wydanie to

jest w tym samym języku i jego istotna treść jest taka sama, jak wydania opublikowanego na mocy licencji. Wszystkie egzemplarze już wyprodukowane przed wygaśnięciem licencji mogą być nadal wprowadzane do obrotu aż do ich wyczerpania.

7. a) Z zastrzeżeniem postanowień litery b), niniejszy artykuł stosuje się tylko do dzieł publikowanych w formie drukowanej lub wszelkiej innej analogicznej formie reprodukcji.

b) Niniejszy artykuł stosuje się również do odtworzeń dźwiękowo-wizualnych legalnych utrwaleń dźwiękowo-wizualnych, jeżeli stanowią lub obejmują dzieła chronione, jak też - do tłumaczeń włączonych do nich tekstów w języku powszechnie używanym w kraju, w którym wystąpiono o licencję, pod warunkiem że utrwaleń dźwiękowo-wizualne, o których mowa, zostały przygotowane i opublikowane wyłącznie dla potrzeb szkoleniowych.

Artykuł IV

1. Licencje przewidziane w artykule II lub w artykule III mogą być udzielone tylko wówczas, gdy ubiegający się, zgodnie z przepisami obowiązującymi w danym państwie, udowodni, że zwrócił się do podmiotu prawa o zezwolenie na dokonanie tłumaczenia i jego opublikowanie lub na reprodukcję i opublikowanie wydania, w zależności od wypadku, i nie mógł otrzymać jego zezwolenia albo gdy mimo dołożenia należytej staranności nie mógł go odnaleźć.

Jednocześnie z wystosowaniem prośby do podmiotu prawa ubiegający się powinien o tym poinformować każdy krajowy lub międzynarodowy ośrodek informacyjny, o którym mowa w ustępie 2.

2. W razie niemożności odnalezienia podmiotu prawa, ubiegający się powinien przesłać pocztą lotniczą listem poleconym odpisy wniosku przedstawionego przez niego władzy właściwej do udzielenia licencji - do wydawcy, którego nazwa jest umieszczona na dziele, i do każdego krajowego lub międzynarodowego ośrodka informacyjnego, który może być wyznaczony w notyfikacji złożonej w tym celu Dyrektorowi Generalnemu przez Rząd państwa, w którym przypuszczalnie wydawca ma główne miejsce swej działalności.

3. Na każdym egzemplarzu tłumaczenia lub reprodukcji, opublikowanym na mocy licencji udzielonej na podstawie artykułu II lub artykułu III, powinno być wskazane nazwisko autora. Na wszystkich egzemplarzach powinien być umieszczony tytuł dzieła. W przypadku tłumaczenia oryginalny tytuł dzieła powinien być umieszczony na wszystkich jego egzemplarzach.

4. a) Licencje udzielone na podstawie artykułu II lub artykułu III nie obejmują zezwolenia na eksport egzemplarzy i będą ważne tylko w odniesieniu do publikacji tłumaczenia lub reprodukcji, w zależności od wypadku, na terytorium kraju, w którym wystąpiono o licencję.

b) Dla celów stosowania postanowienia litery a) wysyłkę egzemplarzy z każdego terytorium do państwa, które w odniesieniu do tego terytorium złożyło oświadczenie zgodnie z artykułem I ustępem 5, należy uważać za eksport.

c) W wypadku gdy organ rządowy lub jakikolwiek inny organ publiczny państwa, które zgodnie z artykułem II udzieliło licencji na dokonanie tłumaczenia na inny język niż angielski, francuski lub hiszpański wysyła egzemplarze tłumaczenia opublikowanego na mocy takiej licencji do innego państwa, wysyłka tego rodzaju nie będzie dla celów stosowania postanowienia litery a) uważana za eksport, jeżeli zostaną spełnione wszystkie następujące warunki:

i) odbiorcami są poszczególni obywatele państwa, którego właściwa władza udzieliła licencji, lub organizacje zrzeszające tych obywateli;

- ii) egzemplarze te będą wykorzystane tylko do celów szkoleniowych lub badawczych;
- iii) wysyłka egzemplarzy i ich późniejsze rozprowadzenie wśród odbiorców nie będą miały charakteru dochodowego;
- iv) państwo, do którego egzemplarze są wysyłane, zawarło z państwem, którego właściwa władza udzieliła licencji, porozumienie zezwalające na przyjmowanie lub rozprowadzanie albo na obydwie te czynności, a rząd tego ostatniego państwa zawiadomił Dyrektora Generalnego o tym porozumieniu.

5. Na każdym egzemplarzu opublikowanym na mocy licencji udzielonej na podstawie artykułu II lub artykułu III powinna się znajdować wzmianka we właściwym języku, wskazująca, że egzemplarz jest wprowadzony do obrotu tylko w państwie lub na terytorium, którego dotyczy ta licencja.

6. a) Należy przedsięwziąć w skali krajowej właściwe środki, aby:

i) licencja przewidywała dla podmiotu prawa tłumaczenia lub reprodukcji słuszne wynagrodzenie, odpowiadające wysokości honorariów normalnie wypłacanych w razie licencji dobrowolnie uzgodnionych między zainteresowanymi w obydwu krajach, których to dotyczy, i

ii) zapewnione zostały wypłata i przekazanie tego wynagrodzenia; w razie istnienia w kraju wewnętrznych ograniczeń dewizowych, właściwa władza dołoży wszelkich starań, wykorzystując mechanizmy międzynarodowe, aby zapewnić przekazanie wynagrodzenia w walucie powszechnie wymiennej lub w jej równowartości.

b) W ramach ustawodawstwa krajowego należy przedsięwziąć środki w celu zapewnienia poprawności tłumaczenia lub w zależności od wypadku - dokładności reprodukcji wydania, o które chodzi.

Artykuł V

1. a) Każde państwo uprawnione do oświadczenia, że pragnie korzystać z możliwości przewidzianych w artykule II, może, w razie ratyfikowania niniejszego aktu lub przystąpienia do niego, zamiast takiego oświadczenia

i) jeżeli jest państwem, do którego ma zastosowanie artykuł 30 ustęp 2 litera a), złożyć oświadczenie w myśl tego postanowienia w odniesieniu do prawa tłumaczenia;

ii) jeżeli jest państwem, do którego artykuł 30 ustęp 2 litera a) nie ma zastosowania - i nawet jeśli nie jest państwem nie należącym do Związku - złożyć oświadczenie przewidziane w pierwszym zdaniu artykułu 30 ustęp 2 pod literą b).

b) W przypadku państwa, które przestało być uważane za państwo rozwijające się, o jakim mowa w artykule I ustęp 1, oświadczenie złożone zgodnie z niniejszym ustępem zachowuje ważność aż do dnia, w którym upływa termin ustalony zgodnie z artykułem I ustępem 3).

c) Każde państwo, które złożyło oświadczenie zgodnie z niniejszym ustępem, nie może później domagać się korzystania z możliwości przewidzianych w artykule II, nawet jeżeli wycofa to oświadczenie.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, każde państwo, które zwracało się o korzystanie z możliwości przewidzianych w artykule II, nie może później złożyć oświadczenia zgodnie z ustępem 1.

3. Każde państwo, które przestało być uważane za państwo rozwijające się, o jakim mowa w artykule I w ustępie 1, będzie mogło, najpóźniej w ciągu dwóch lat przed upływem terminu ustalonego zgodnie z artykułem I ustępem 3, złożyć oświadczenie w myśl pierwszego zdania artykułu 30 ustępu 2 litery b), niezależnie od tego, że nie chodzi o państwo nie należące do Związku. Oświadczenie to nabiera mocy z dniem, w którym upływa termin ustalony zgodnie z artykułem I ustępem 3.

Artykuł VI

1. Każde państwo należące do Związku, począwszy od daty niniejszego aktu lub w każdej chwili, zanim zwiąże się artykułami od 1 do 21 i niniejszym załącznikiem, może oświadczyć:

i) jeżeli chodzi o państwo, które, gdyby było związane artykułami od 1 do 21 i niniejszym załącznikiem, byłoby uprawnione do korzystania z możliwości przewidzianych w artykule I w ustępie 1 - że będzie stosowało postanowienia artykułu II lub artykułu III albo obydwu tych artykułów do dzieł, których państwo pochodzenia na podstawie punktu ii) niniejszego ustępu przyjmuje stosowanie tych artykułów do takich dzieł lub jest związane artykułami od 1 do 21 i niniejszym załącznikiem; oświadczenie takie może się powoływać na artykuł V zamiast na artykuł II;

ii) że zgadza się na stosowanie niniejszego załącznika do dzieł, których jest państwem pochodzenia, przez państwa, które złożyły oświadczenie na podstawie punktu i) niniejszego ustępu lub notyfikację na podstawie artykułu I.

2. Oświadczenia przewidziane w ustępie 1 powinny być sporządzone na piśmie i złożone Dyrektorowi Generalnemu. Nabierają one mocy od dnia ich złożenia. Na dowód czego niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni, podpisali niniejszy akt.

Sporządzono w Paryżu dnia 24 lipca 1971 roku.